G. P.

JANOWI KÖHLER.

Artyście Opery

„RUTA"

Pieśń na jeden głos

z towarzyszeniem

FORTEPIANU

(SŁOWA J. PRUSINOWSKIEGO)

MUZYKA

S. MONIUSZKI

Cena Złp:

WARSZAWA
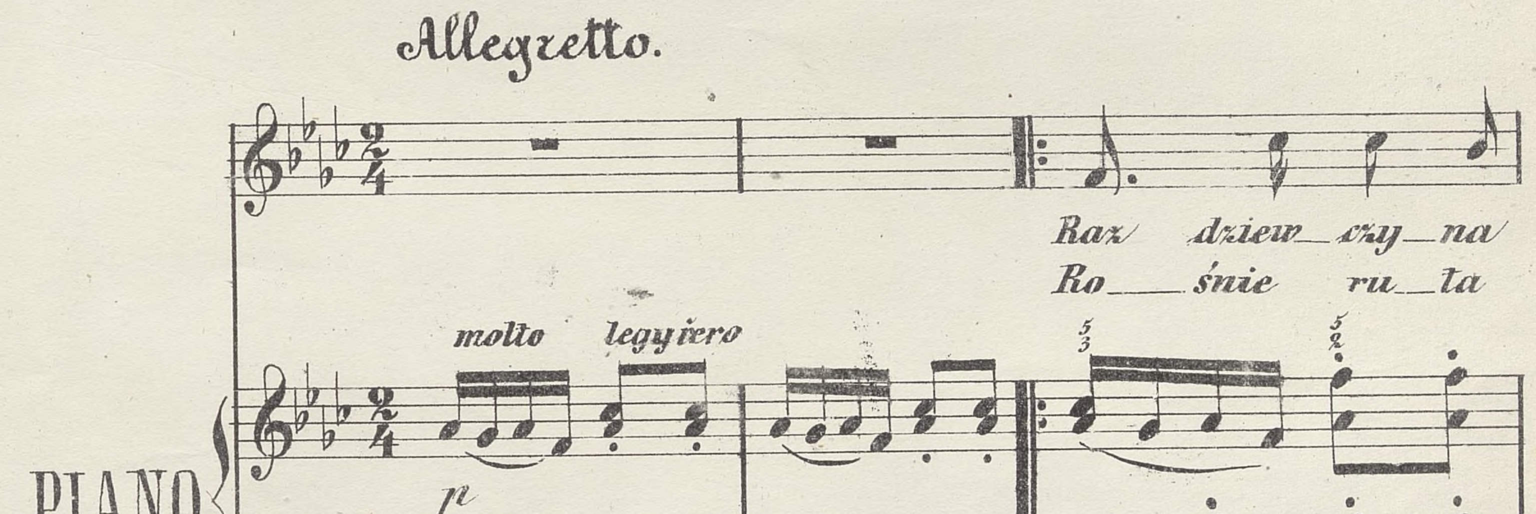
NAKŁAD RUDOLFA FRIEDLEIN
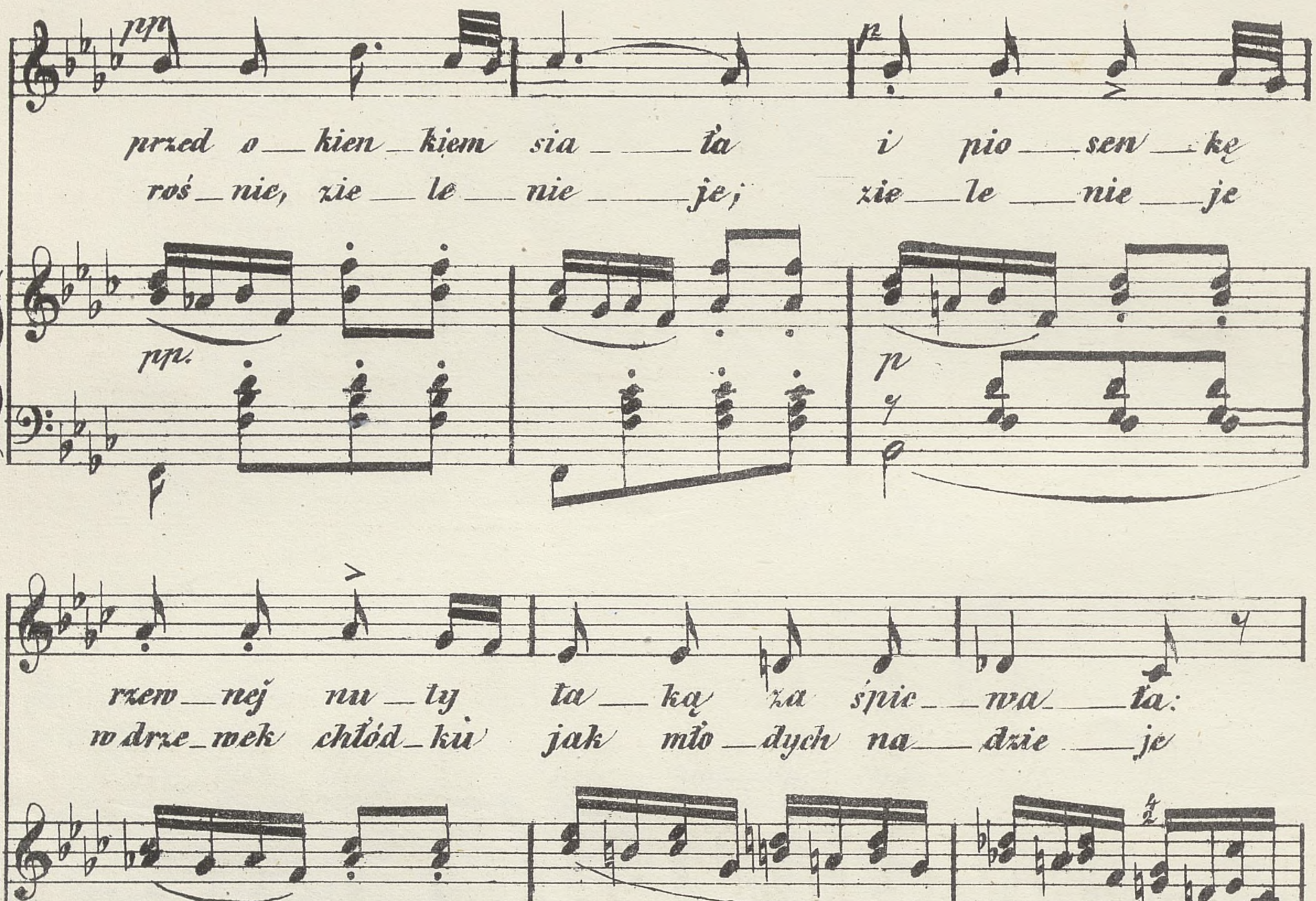
Ulica Senatorska
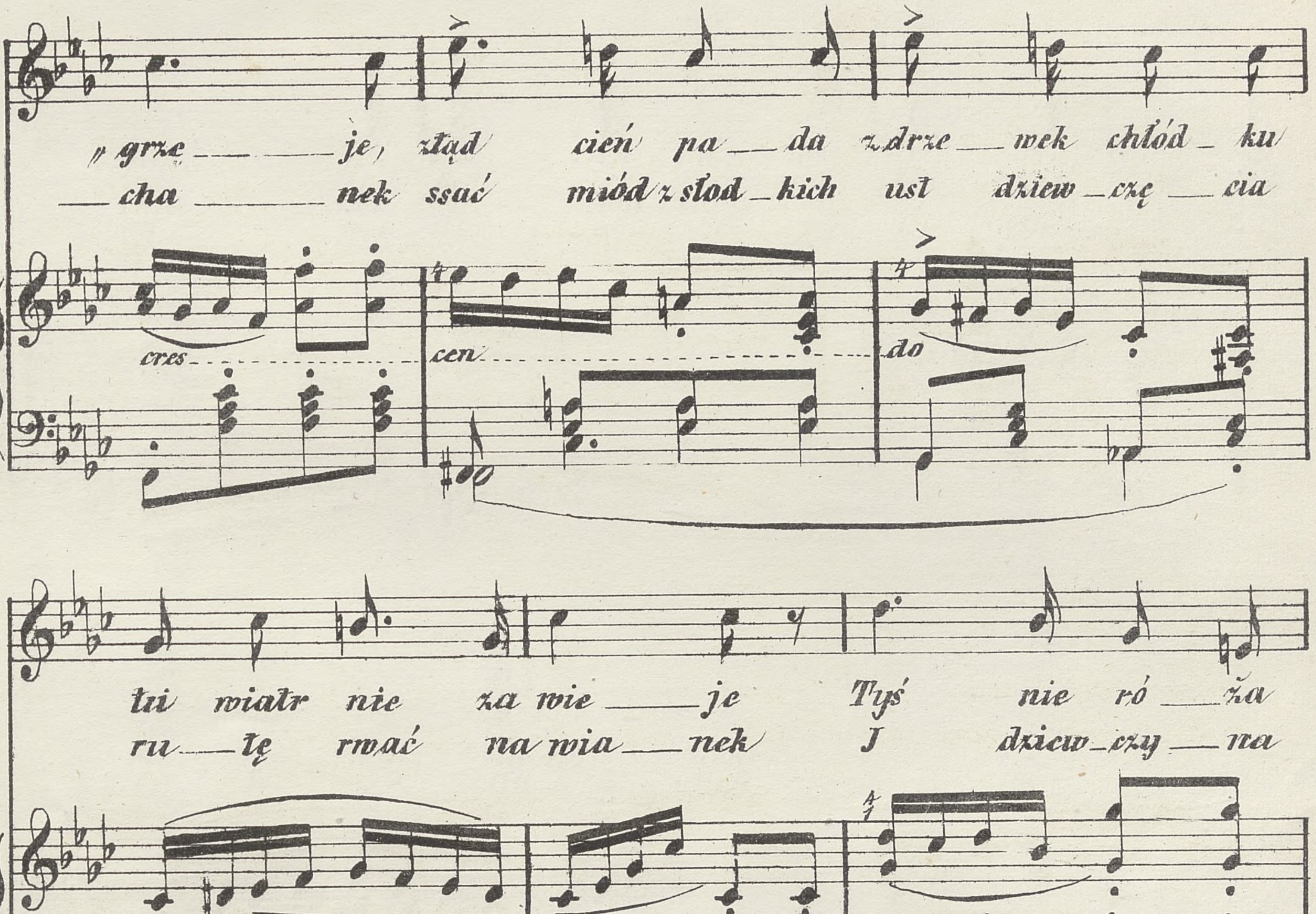
№ 6 (460)

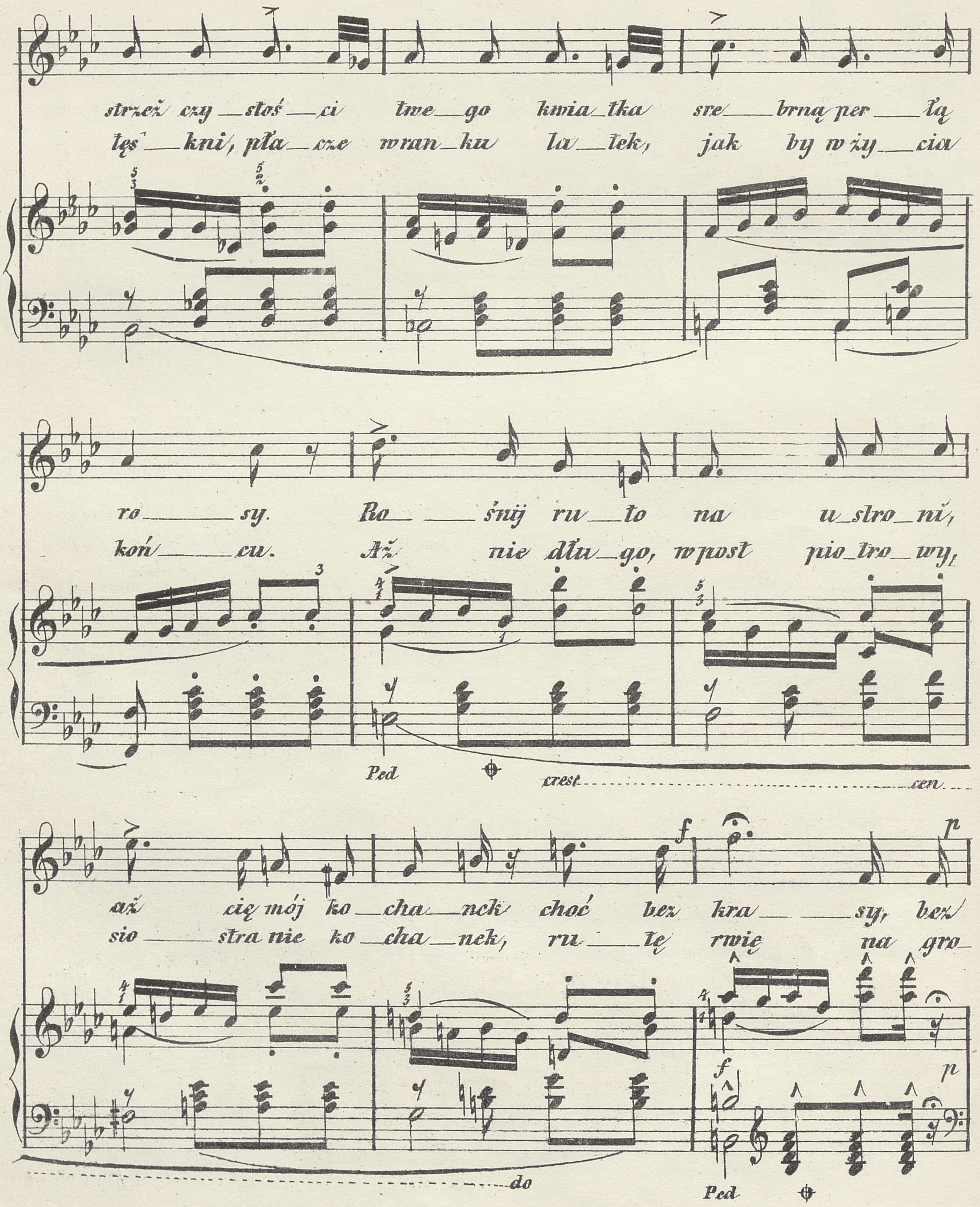
RUTA.

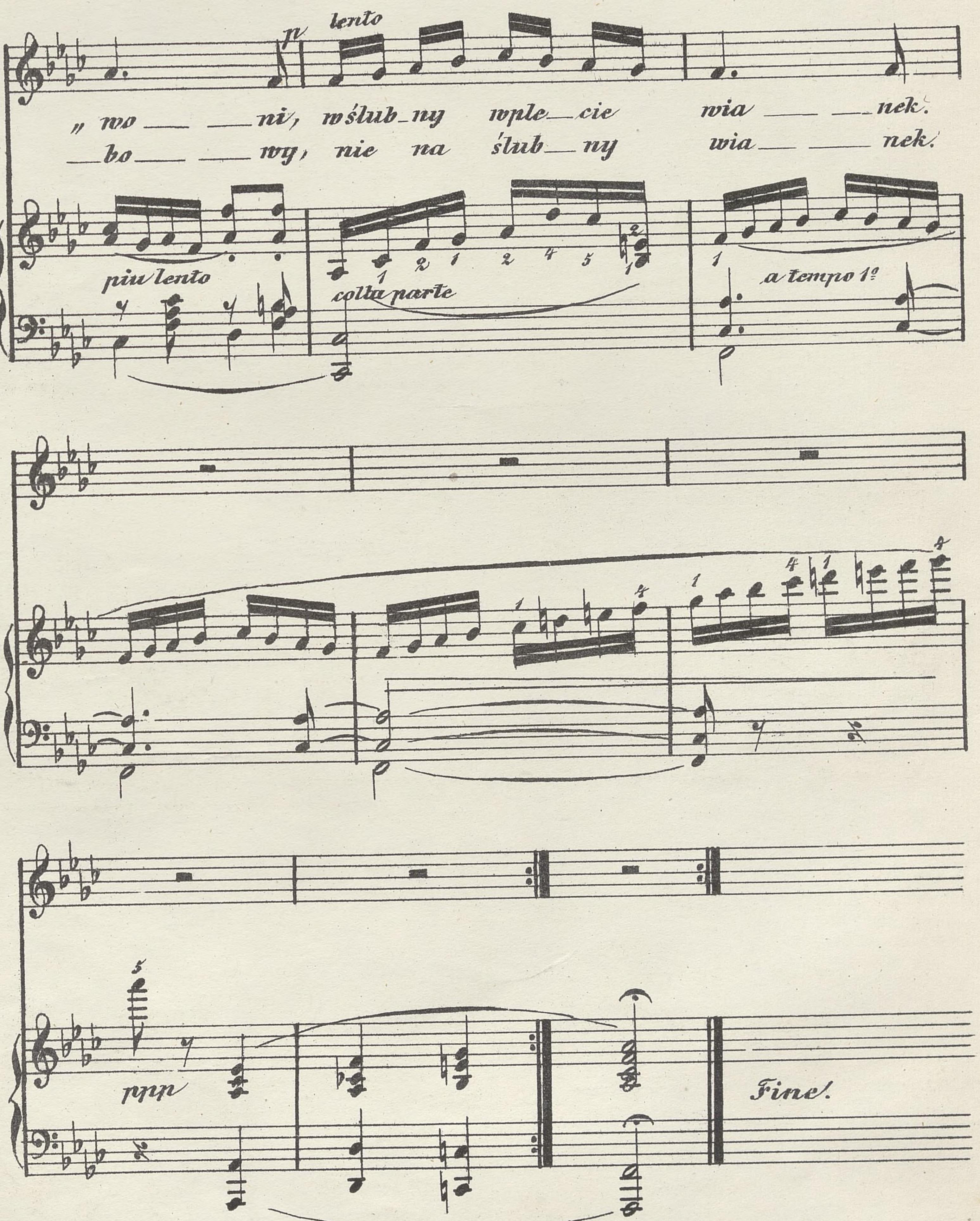
STANISŁAWA MONIUSZKO.

pp
przed o_kien_kiem sia___ła i pio___sen_kę
roś_nie, zie_le_nie___je; zie_le_nie_je
pp.
p
p
rzew_nej nu_ty ta_ką za śpie_wa_ła:
w drze_wek chłód_ku jak mło_dych na_dzie_je
„Roś___nij ru_to na o_gród_ku, tu sło___necz_ko_
Lecz nie po_mny na za_klę_cia, nie wra_ca ko_

„grzę — je, ztąd cień pa — da z drze — wek chłód — ku
— cha — nek ssać miód z słod — kich ust dziew — czę — cia
cres — cen — do
tu wiatr nie za wie — je Tyś nie ró — ża
ru — tę rwać na wia — nek J dziew — czy — na
Ped
„nie bła — wat — ka, in — ne two — je lo — sy,
schnie jak kwia — tek, bez ro — sy na słoń — cu
Ped

strzeż czy_stoś_ci twe_go kwia_tka sre_brną per_łą
tęs_kni, pła_cze wran_ku la_tek, jak by w ży_cia
ro_sy. Ro_śnij ru_to na u_stro_ni,
koń_cu. Aż nie dłu_go, wpost pio_tro_wy,
Ped
crest
cen
aż cię mój ko_cha_nek choć bez kra_sy, bez
sio_stra nie ko_cha_nek, ru_tę rwię na gro_
do
Ped

p lento
„ wo — — ni, w ślub_ny wple_cie wia — —nek.
—bo — — wy, nie na ślub_ny wia — — nek.
piu lento
colla parte
a tempo 1º
ppp
Fine.

Książka
po dezynfekcji